

Župnijska Oznaniła Trnja in Zagorja

6. nedelja med letom

13.2.2022

Leto XX., 7 (1057)

Jezus se je ozrl
po svojih učencih in govóril:

»Blagor vam, ubogi,
kajti vaše je Božje kraljestvo.
Blagor vam, ki ste zdaj lačni,
kajti nasičeni boste.

Blagor vam, ki zdaj jokate,
kajti smejali se boste.

Blagor vam, kadar vas bodo
ljudje sovražili, izobčili
in sramotili ter vaše ime
zavrgli kot zlo
zaradi Sina človekovega!

Razveselite se tisti dan
in vriskajte od sreče,
kajti vaše plačilo
v nebesih je veliko.

Prav tako so namreč
njihovi očetje ravnali s preroki.

(Lk 6,20–23)

KREPOST (ZA)UPANJA

Današnje prvo berilo, vzeto iz knjige preroka Jeremija, nam govori o upanju in zaupanju. Njegovo življenje je bilo zelo bridko, ljudje so mu prizadejali veliko hudega, zato je upravičeno zapisal: »Preklet, kdor zaupa v človeka .. Blagoslovljen pa človek, ki zaupa v Gospoda in je Gospod njegovo upanje.« Našemu zaupanju v Boga začrtujejo Jezusovi blagri pot skozi preizkušnje, ki nas čakajo. Te slovesne obljube, zapisane v prebranem odlomku Lukovega evangelija, dvigajo naše upanje k nebesom kot novi obljubljeni deželi. Podlaga za naše neomajno zaupanje v Boga je njegova zvestoba. Nanj se lahko brez pridržkov zanesemo, on nas ne bo nikdar razočaral, kakor nas utegne razočarati človek, ki smo vanj močno zaupali.

Sicer pa sta zvestoba Bogu in zvestoba ljudem med seboj tesno povezani. Če se s svojim mišljenjem in s svojim življenjem Bogu izneverjamo, se oddaljujemo tudi od ljudi, ki se na nas ne morejo več zanesti. Nobena beseda ni trdna, nobena obljuba zanesljiva.

Krepost upanja se nanaša na prvo Božjo zapoved »Veruj v enega Boga!«, kajti verujemo ne samo s pametjo, ampak tudi s srcem, z vsem, kar delamo. Stari katekizem nas pouči, kdo greši proti upanju: kdor predrzno zaupa, kdor premalo zaupa, kdor obupa. Predrznó bi zaupali v Boga, če bi se lahkomišlno podali v priložnost za greh ali če bi odlašali s spreobrnjenjem. Bog, ki nam ga oznanja Jezus v evangelijih, je res predvsem usmiljeni in odpuščajoči Oče; vendar nam svojega usmiljenja in odpuščanja ne more izkazati, če sami ne začu-

timo potrebe po spreobrnjenju. Z grehom, premajhnega zaupanja ali nezaupanja žalimo Boga, če mu pripisujemo človeške lastnosti: ozkost, užaljenost, zamerljivost. Ko Bog sprejme človeka, ki se vrne k njemu, ga sprejme z vsem srcem. Odpustiti pri njem pomeni – popolnoma pozabiti.

Najhujši greh zoper upanje pa je obup, ki je posledica pomanjkanja vere, površnega poznavanja Boga, zanemarjanja molitve in zelo grešnega življenja. Naša zvestoba Božjim zapovedim in neomajna ljubezen je rešitev zanj.

Svete maše:

6. NEDELJA MED LETOM 13.2. Sv. Jordan Saški, red.	Trnje Trnje Zagorje	8,30 Češčenje SRT 9h +Zorana Kristan, Trnje 81, zadušna 10,30 Za vse župljane obeh župnij
Ponedeljek 14.2. Sv. Peter Damiani, šk.	<i>doma</i>	<i>V dober namen</i>
Torek 15.2. Sedež apostola Petra	Klenike	17,30 +Franka in Anton Rotar, Klenik 3, obletna
Sreda 16.2. Sv. Polikarp, škof, m.	Zagorje	17,30 <i>V dober namen</i>
Četrtek 17.2. Sv. Matija, apostol	Juršče Zagorje	16h <i>V dober namen</i> 17,30 <i>Molitvena ura za duhovne poklice</i>
Petek 18.2. Sv. Valburga, opaat.	Zagorje	17,30 <i>V dober namen, Parje 14</i>
Sobota 19.2. Sv. Porfirij, pušč. škof	Zagorje	17h <i>Spoved</i> 17,30 <i>+Marjo in vsi +i Česnik, Zagorje 104, obletna</i>
7. NEDELJA MED LETOM 20.2. Sv. Jacinta in Frančišek Marto, fatimska pastirčika	Trnje Trnje Zagorje Palčje Zagorje	8,30 Češčenje SRT 9h +Zorana Kristan, Trnje 81, osmina 10,30 Za vse župljane obeh župnij 12h +Mihaela in Franc Smrdel, Palčje 62, obletna 15h <i>Sv. krst: Gabrijel Polh</i>

- **VEROUK** ta teden bo za vse skupine reden (upam, da tudi za prvoobhajance)!
- Ker sta seji **ŽPS Zagorja in Trnja** pretekli teden zaradi covida odpadli, bosta ta teden in sicer: **v ZAGORJU** v četrtek, 17.2. ob 19h v cerkvi in **v TRNJU** v petek, 18.2. ob 19h v župnišču v Trnju. Dnevni red ostaja isti, kot je bil pripravljen za pretekli teden.

ZAKAJ PRI MAŠI GORIJO SVEČE

Naša radovedna Urška postavlja vedno takšna vprašanja, da ji je treba temeljito odgovarjati. Ko so zmolili večerno molitev, je vprašala: »Mami, zakaj pri maši gorijo sveče?«

»Ja, zakaj si se prav zdaj na to spomnila? Bi rada, da tudi doma molimo ob prižgani svečki?« jo je najprej vprašala mami, ki je ob praznikih rada prižgala svečko na družinski mizi. Otrokom pa ni pustila, da bi prižgali svečke v sobi, saj bi nanje lahko pozabili in bi bilo lahko še kaj hudo narobe.

Urška je to dobro vedela, mami pa je razložila, da je danes videla, kako je župnik Pavle

pripeljal steklenice s tekočim voskom. Vedela je že, da imajo v cerkvi namesto navadnih debelih sveč takšne steklene, v katere se samo naliva vosek. Od daleč pa so čisto podobne navadnim – samo nikoli ne zgorijo.

»Vidiš, mami, te sveče so čudne. Prave so veliko lepše! Zato mi je najbolj všeč tista velika velikonočna sveča. Ampak zakaj jih v cerkvi vedno prižigamo?« je ponovno vprašala Urška.

In mami ji je začela pripovedovati o pomenu luči, ki je podoba Jezusa, saj je rekel »Jaz sem luč sveta ...« – in kakor se je Jezus daroval za nas, se moramo tudi mi darovati za

druge. Tudi pri vsaki sveti maši se Jezus daruje za nas, mi pa polagamo svoj dar na oltar – zato med mašo na oltarju gorita dve sveči

Urška je pozorno poslušala, a nekaj ji ni šlo v račun: »Kako polagamo svoj dar na oltar, na kakšen dar misliš?«

Mami se je zasmejala in ji razložila: »To se samo tako reče – pri maši darujemo sebe in svoje življenje Jezusu – zato pravimo, da vse položimo na oltar ...«

»Že razumem, že razumem,« je hitela Urška. »Če bi rada Jezusa kaj prosila, darujem pri maši svojo prošnjo in jo položim na

oltar. Ali pa se Jezusu zahvalim za tebe ali druge ... Kako lepo! Vse vas polagam na oltar! In zato tam gorijo med mašo sveče, ni res?«

»Tudi zato, deklica moja, zdaj pa bi lahko zaspala, kaj praviš!«

Mama je pokrivala svojo deklico in ji rekla: »Veš, nič ne pomaga tisoče lučk, če ni luči v našem srcu. Le čuvaj to lučko v sebi!«

In Urška je že pol v spanju rekla: »Tako bom v sebi nosila večno lučko, takšno, ki vedno gori Jezusu pred oltarjem.«

Po: M. Strašek Januš, Kraljica duhovnikov

BLAGOR ČLOVEKU, KI NE HODI PO NASVETU KRIVIČNIH,

*ki ne stopa na pot grešnikov,
temveč se veseli v Gospodovi postavi
in premišljuje njegovo postavo podnevi in ponoči. (Ps 1,1)*

Če je v nas hotenje, da bi delali dobro, ravno tako močno kakor hotenje po slabem, zakaj nam je lažje ugoditi slednjemu?

Zato ker se nam zlo kaže kot navidezno dobro.

Prvi psalm v Svetem pismu, ki smo mu danes prisluhnili tudi po prvem berilu, opisuje, kako človek zabrede v zlo. Pot je postopna in tragično spominja na pot v odvisnost od drog.

Prvi korak: radovednost.

»Daj, samo enkrat poskusil. Boš videl, kako fantastično se boš počutil.«

Drugi korak: vdaja.

»Vzel bom, ampak samo v soboto zvečer, da mi bo dalo dodatno energijo. Saj lahko neham, kadar hočem.«

Tretji korak: past.

»Potrebujem to, pomaga mi, ne morem brez.«

Na tej točki se pojavi odvisnost, navada, strah pred zasvojenostjo, suženjstvo.

Ko gre za zlo, je pomembno, tako kot pri drogah, da znamo reči prvi »ne«.

To ni lahko, ker pri prvem koraku v dobro okušamo grenkobo premagovanja sebičnosti, medtem ko je približevanje zlu sladko.

Grenkobo okušamo šele pozneje.

T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

SMEH JE POL ZDRAVJA

*»Ne, ne
Jože, to ni
realistična
slika.
To je
navadno
okno.«*

*Znašli ste se
pred človeško preizkušnjo.
Bog je zvest in ne bo dopustil,
da bi bili preizkušani
čez svoje moči.
(1 Kor 10,13)*

YOUCAT – katekizem za mlade

Kaj pomeni biti srčen?

Kdor je srčen, se trajno zavzema za dobro, ki ga je kot takega spoznal, tudi če bi moral v ekstremnem primeru za to žrtvovati svoje življenje.

(KKC 1809, 1838)

YOUCAT KOTIČEK ZA OTROKE:

Jezus nam z blagri želi pomagati na poti k naši sreči.

Ali lahko tudi mi kaj naredimo, da bi bili ljudje srečnejši?

Da. Lahko obdarimo revne, se borimo proti nepravčnosti, tolažimo žalostne, nasitimo lačne, potrpežljivo prenašamo nadležne, si prizadevamo za mir, obiskujemo bolne in zapornike. Ljudem, ki nas užalijo, odpustimo, brezdomcem in beguncem damo zavetišče.

Lahko deliš svojo malico.

Lahko zagovarjaš nekoga, ki je v tvojem razredu izključen.

Z begunskimi otroki, ki so v tvojem razredu,

lahko potrpežljivo in počasi govoriš v slovenščini.

Lahko se z njimi igraš. Lahko objameš nekoga, ki joka.

Osamljenemu človeku lahko podariš čas.

Brezdomcu lahko ponudiš svoje gumijaste medvedke.

Lahko narediš božični paket za zapornike

in za druge ljudi, ki so pogosto pozabljeni.

Po: Youcat za otroke

16. februar

JULIJANA

O mučeništvu sv. Julijane obstaja več opisov, ki so nastali precej pozno, a soglašajo v tem, da je bila mučena za časa cesarja Maksimina Daja, ki je zavladal v vzhodnih pokrajinah rimskega cesarstva leta 305. Po vsej verjetnosti je prišla sveta Julijana kmalu po tem letu na sodišče. Poročila soglašajo, da so bili njeni starši pogani. Ona pa je, ne da bi straši za to vedeli, že v mladih letih prejela krst. Ko je dopolnila osemnajst let, je oče zahteval, naj se poroči z uglednim mladim možem Elevizijem, s katerim jo je bil zaročil, ko je bila še otrok. Elevizij je medtem postal mestni prefekt v Nikodemiji. Julijana je bila pripravljena častno ponudbo sprejeti pod pogojem, če ženin prej sprejme vero v Kristusa in se da krstiti. Ugledni predstavnik državnega reda takega pogoja v času najostrejšega preganjanja seveda ni sprejel. Očeta je nagovarjal, naj hčer spravi k pameti, dokler je še čas. Oče ni nič dosegel, Julijana je vztrajala pri svojem sklepu in oče jo je prigovarjal, da naj raje sama odstopi od svoje vere. On svoje vre, ki jo ukazuje cesar, ne more zatajiti, sicer ga bo cesar odstavil, njo pa obglavil. Julijana mu je odvrnila: »Če se ti bojiš umrljivega cesarja, ki je prah, kako naj jaz zatajim neumrljivega Kralja?« Elevizij jo je nato dal na vse mogoče načine kruto mučiti, vendar je vztrajala tako junaško, da so se mnogi ob njenem vztrajanju preselili. Nazadnje je pre-

**Vse delajte
brez godrnjanja in preračunljivosti,
da boste neoporečni in nepokvarjeni,
brezgrajni Božji otroci sredi
sprijenega in pokvarjenega rodu, med katerim
žarite na svetu
kakor zvezde. (Flp 14–15)**

Župnijska Oznaniła izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si